

דף קו.

עין משפט א.

או"ח סימן קפב סעיף ג

עין לעיל דף קה: עין משפט אות ו.

עין משפט ג.

או"ח סימן רפב סעיף א

א. יהיה שולחנו ערוך ומטה מוצעת ומפה פרוסה כמו בסעודת הלילה ^ג ויברך על היין בורא פרי הגפן, והוא נקרא קדושא רבא, ואח"כ יטול ידיו ויבצע על לחם משנה ^ב כמו בלילה ויסעוד ^ע.

ב. גם קידוש זה יהיה במקום סעודה, ולא יטעם כלום כמו בקידוש הלילה ^ב, אבל לשתות מים בבוקר קודם התפלה מותר משום שעדיין

ג. וכבוד יום עדיף מכבוד לילה כמ"ש בסי' רע"א סעיף ג'. ועיין בכה"ח אות ד' סדר קידוש היום ע"פ סודן של דברים.

ד. ושם באות ה' האר"י ז"ל היה אומר קידוש היום מיושב וכתב הברכי יוסף באות ב' דכך נהגו רבנן קדישי בירושלים עה"ק ת"ו. וקידוש היום אינו מן התורה, רמב"ם פ' כ"ט, ורק אם לא קידש בלילה כשמקדש ביום הוא מן התורה, ואם התפלל הוא דרבנן כ"כ המ"א בסי' רע"א סעיף ח'. והגם שקידוש היום מדרבנן גם הנשים חייבות וכמ"ש המ"א בסי' רצ"א ס"ק י"א דכל הדברים של שבת איש ואשה שוין אף בדרבנן דכל שישנו בשמירה כגון מוקצה ושבותין ישנו בזכירה דקידוש היום.

ה. ולפי דברי האר"י ז"ל צריך י"ב לחמים על השולחן בכל סעודה.

ו. נהגו לאכול בסעודת שחרית של שבת ביצים מבושלים שלמים שהטמינו אותם מבעוד יום, והטעם י"א משום אבלו של משה ע"ה שנפטר בשבת, אבל היפ"ל כתב שאין זה הטעם דהרי משה נפטר בשעת מנחה כמ"ש הטור וב"י בסי' רצ"ב ובדברי הזוהר אלא הטעם מפני עונג שבת, אבל במנחה בסעודה שלישית נהגו המהדרין לאכלם משום אבלו של משה. כה"ח אות י"ב.

ז. אפי' מים, אבל לפני התפלה שעדיין לא חל עליו חיוב קידוש מותר לשתות מים, וכתב בספר פרי הארץ או"ח סי' ח' דהרעב והצמא וכן החולה שמותרים לאכול קודם התפלה צריכים לקדש מתחלה גם לפני שתיית מים, דדוקא לבריא שאסור לו לאכול דאין קידוש אלא במקום סעודה מותר לו לשתות קודם תפלה שעדיין לא התחייב בקידוש, ועיין בפ"ת שכתב דצ"ע וכתב ה"ח דהמקלין יש להם על מה לסמוך. כה"ח אות ט"ו.

לא חל עליו חובת קידוש עד אחרי התפלה.

עין משפט ד. או"ח סימן רצט פעיף ו

ה. שכה ז ולא הבדיל במו"ש מבדיל עד סוף יום ג' בשבוע. וי"א שאינו מבדיל אלא עד יום ראשון ולא יותר ק.

וכשמבדיל אחרי מו"ש אינו מברך על הנר והבשמים רק גפן, והמבדיל בין קודש לחול.

וי"א שאם טעם ביום ראשון אינו מבדיל, ורק במו"ש אם טעם ג"כ מבדיל.

הגה: והעיקר כסברא ראשונה.

הגה: מי שמתענה ג' ימים וג' לילות ישמע ההבדלה מאחר, ואם אין אחר אצלו, יכול להבדיל ביום שבת מבעוד יום מפלג המנחה ולשתות הכוס, ואח"כ לקבל עליו התענית ר.

עין משפט ה. אה"ע סימן קמד פעיף ו

ז. אמר כתבו ותנו גט לאשתי אחר שבוע דהיינו שמיטה, אין כותבין

מי ששותה חלב קודם התפלה לרפואה בכל בוקר שזה מותר כמ"ש בסי' פ"ט סעיף ג' גם בשבת מותר לו החלב כדרכו קודם תפלה ובלי קידוש כי לא התחייב עדיין. וה"ה לבריאים שנוהגים לשתות קפה או תה לפני התפלה כדי ליישב דעתם דמותר וכן המנהג בירושלים. כה"ח אות ט"ז. אדם שלא קידש בליל שבת אסור לו לשתות מים בבוקר לפני שיעשה קידוש, כה"ח אות י"ח.

צ. ה"ה הזיד ואכל קודם שיבדיל שיכול להבדיל אח"כ, רמב"ם פ' כ"ט הלכה ה'.

ק. וכיון שזה ספק ברכות אפי' נגד מר"ן אין לברך אם לא הבדיל רק עד סוף יום א', ואחרי זה יאמר הבדלה בלי שם ומלכות, כה"ח אות כ"ו.

ר. בין השמשות דאסור להתענות בשבת אפי' שעה אחת לשם תענית, כה"ח אות ל'.

אלא עד שנה אחר השבוע שקבע **ש**. אמר כתבו ותנו לאחר שנה. כותבין עד לאחר שנה שניה ועוד חודש, אמר לאחר חודש כותבין עד לעוד חודש ושבוע אחר החודש שאמר. לאחר שבת כותבין עד סוף יום שלישי, אמר כתבו ותנו לה קודם השבת, כותבין מיום רביעי עד סוף יום שישי ונותנים לה, ואם איחרו אחרי הזמן שאמר להם הרי זה ספק מגורשת.

עין משפט ו.

או"ח סימן רצט פעיף ו
עיינ לעיל עין משפט אות ד.

דף קו:

עין משפט א.ב.

או"ח סימן רעא פעיף יב

יב. יג. אחר שקידש על הכוס נוטל ידיו ומברך על נטילת ידים, ואם נטל ידיו קודם הקידוש גילה דעתו שהפת חשובה לו ולא יקדש על היין אלא על הפת.

הגה: וי"א דלכתחלה יטול ידיו קודם הקידוש **ה** ויקדש על היין, וכן המנהג במדינות אלו ואין לשנות **א** רק בליל פסח שמקדשים ואח"כ נוטלים **ב**.

עין משפט ג.

או"ח סימן רעא פעיף ז

ז. ח. טעם קודם הקידוש הרי זה מקדש **א**.

ש. היינו שכותבין כל השנה שלאחר השמיטה, וכן בכולם כותבין כל החודש, או כל השבוע, והוא מרמב"ם מברייתא בדף ע"ז ועיין בב"ש.

ת. דס"ל דאין הקידוש מקרי הפסק כיון דלצורך סעודה הוא.

א. והט"ז בס"ק י"ד כתב דכל מי שחרד לדבר ה' ורוצה לעשות כדעה ראשונה אין לומר עליו כל המשנה ע"ש.

ב. שמפסיקים הרבה בהגדה, מ"א ס"ק כ"ח.

ג. פסחים קי"ז.

עין משפט ד.

או"ח סימן רצט פ"ה

ה. ד. טעה ואכל קודם שהבדיל, יכול להבדיל אח"כ.